

[11th September 1959]

II.—ANNOUNCEMENTS *RE* BILLS—*cont.*

DEPUTY SPEAKER: I have to announce that the Governor has given his recommendation to the introduction and consideration of the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1959, in the Legislative Assembly.

VII.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 3) BILL, 1959.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

That leave be granted for the introduction of the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1959.

The motion was put and carried, and leave was granted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I introduce the Bill, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The Bill is introduced.

The House will now rise for lunch and meet again at 3 p.m.

The House then rose.

[After lunch—3 p.m.]

(Mr. Speaker in the Chair).

(2) THE MADRAS IRRIGATION WORKS (CONSTRUCTION OF FIELD BOTHIES) BILL, 1959.

* THE HON. SRIMATHI LOURDAMMAL SIMON: Sir, I beg leave to introduce the Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959^a, and move—

That the Bill be taken into consideration.

Sir, it is usual for the Government to excavate at Government cost the main channels and distributaries for irrigating blocks up to fifty acres. It is the responsibility of the ryots to excavate the smaller distributaries necessary for irrigating the individual fields within this block. However, in order to reduce the burden on the ryots, instructions were issued to subordinate officers to acquire lands for distributaries at Government cost for irrigating blocks up to twenty-five acres limit and to construct the smaller distributaries by the Department if the ryots agreed to deposit the cost of excavation. Even this liberalisation of the rules has not had the desired effect due mainly to disagreement among the ryots. In fact difficulties were experienced in the matter of fully developing the ayacut and utilising the irrigation facilities under a project due

11th September 1959] [Srimathi Lourdammal Simou]

mainly to the fact that, in some cases, the concerned ryots found it difficult to excavate the field bothies owing to obstruction by a particular landholder or landholders. The Government have, therefore, considered it necessary to take power by this legislation—

(1) to exclude from the ayacut of any irrigation project, after giving notice to concerned ryots, lands in respect of which the ryots fail to dig field bothies within a stipulated time; and

(2) in cases where there are disputes, to acquire lands required for the purpose and excavate field distributaries at Government cost in the first instance and to recover such cost including the cost of special staff, if any, employed for the purpose from the concerned ryots.

This Bill is thus designed only to enable the Government to attain full development of the ayacut, so that irrigation facilities under a project could be utilised better and quicker by the ryots concerned.

This Bill is a simple one and I request the House, Sir, to accept the motion.

MR. SPEAKER: Motion moved:

That the Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959, be taken into consideration.

Sri K. R. Nallasivam will move his amendment.

SRI K. R. NALLASIVAM: Sir, I move the amendment standing in my name, viz.,

That the Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959, be referred to a Select Committee consisting of Members of the Assembly.

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: The motion and the amendment are before the House for discussion.

SRI T. SAMPATH: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நல்லசிவம் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற தீர்மானம் என்ன வென்றால் இந்த மசோதாவை பொறுக்கு கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டும் என்பது. அது தேவையில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. இது ஒரு சிறிய மசோதா. இதில் ஆரோ, எட்டோ பிரிவுகள்தான் இருக்கின்றன. இதை இங்கு வைத்தே பரிசீலித்து ஏதாவது திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்றால் திருத்தி இப்போதே நிறைவேற்றுவதுதான் பொருத்தமாய் இருக்கும். இந்த மசோதா கொண்டு வந்திருப்பதின் முக்கிய நோக்கம் என்னவென்றால், பாசன வசதிகள் இல்லாத இடத்தில் விவசாயிகளுக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு அனுகூலமாக பாசன

[Sri T. Sampath] [11th September 1959]

வசதிகளை அதிகமாக செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். பெரிய அணைக்கட்டுகள், நீர் தேக்கங்கள் இவைகள் எல்லாம் இருந்தாலும்கூட, அதற்கேற்றவாறு பாசன வசதிகள் இருந்தால்தான் விவசாயிகள் அதன் பலனை அடைய முடியும். அந்த நோக்கத்தின் பேரில்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ஐம்பது ஏக்கர்களுக்கு மேல் வைத்திருப்பவர்களுக்கு அரசாங்கமும் அதற்கு கீழ் வைத்திருப்பவர்களுக்கு அவரவர்கள் சொந்தமாகவும் இந்த பாசன வசதிகளை செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் நான் இன்னொரு விஷயத்தை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் இது போன்ற பாசன வசதிகள் ஏராளமாக இருந்தும், இவைகள் எல்லாம் உபயோகப்படாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதாவது பாசன வசதிகள் அதிகமாக கிடைக்கவேண்டுமென்றால், வடிகால், பாய்கால் இவைகள் எல்லாம் சரியான முறையில் இருக்கவேண்டும். இப்போதுள்ள நிலையைப் பார்த்தால், இவைகள் எல்லாம் சீர்கேடாக இருக்கிறது. இதனால் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு எந்தவித பலனும் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆனால் அங்கு குடிமராமத்து சட்டம் என்று ஒரு சட்டம் அமுலில் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருந்தால் இந்த வசதிகளை பெருக்க முடியும். இதைப்பற்றி நேற்று நடந்த விவாதத்தின் போது கனம் சீனிவாச அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவின் கீழ் பகுதியில் பாசன வசதிகள் இல்லாமல் பயிர் செய்ய வழியில்லாமல் இருக்கின்றது. இரண்டாவது, அங்கே யுள்ள நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் ஒரு ஒற்றுமை இல்லாமல் இருப்பதின் காரணமாக பாய்கால், வடிகால் இவைகள் எல்லாம் சீர்கேடாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக விளைவு பாதிக்கப்படுகிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இதைக் குறிப்பிடுவதற்கு காரணம் பாசன வசதிகள் போன்ற நன்மைகள் செய்து கொடுப்பதின் மூலமாக நிச்சயமாக விளைவை பெருக்க முடியும் என்கிற காரணத்தினால்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். அதிலும் இப்போது பல இடங்களிலும் கண்மாய்கள் இருக்கிறது என்றாலும்கூட பாசன வசதிகள் சீராக இல்லாததின் காரணமாக சரியான முறையில் தண்ணீர் வயல்களுக்கு செல்வதற்கு வழியில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மேலும் இந்த மசோதாவில் நான்காவது பிரிவில் நிலச்சொந்தக் காரர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களே, அவர்கள் நிலத்தின் பக்கத்தில் இருக்கும் பாசன வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்த முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதோடு லான்ட் அக்விஸிஷன் ஆக்ட்டின் மூலமாக இதைக் கட்டாயப்படுத்தினால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். இதன் மூலமாக பாசன வசதிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு நிலங்களை அக்வைர் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும், அகவே அந்த சட்டத்தின் மூலமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும், இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஷெட்யூலில் காவேரி மேட்டூர் பிராஜக்ட்டையும், வடவார் ஸ்கீனும் புழம் விட்டுவிட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. அதையும் சேர்த்துக்

11th September 1959] [Sri T. Sampath]

கொண்டால் நலமாக இருக்கும் என்பதோடு அது எங்கள் ஜில்லாவுக்கும் தஞ்சை ஜில்லாவுக்கும் வசதியாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபையின் முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் மசோதாவை வரவேற்கிறேன். இதில் இருக்கும் ஒருசில குறைகளைப் பார்க்கும் போது இதை ஒருவேளை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டிய அவசியம் இருக்குமோ என்று ஐயப்படுகிறேன். ஆனால் அதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்துக்கொள்ளட்டும் என்று விட்டு விடுகிறேன்.

புதிதாக பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவிருக்கும் இந்தக் காலத்தில் ஒருசில நிலச் சொந்தக்காரர்களின் சார்பாக வரக்கூடிய ஆட்சேபணைகள் காரணமாக திட்ட வேலைகள் முடிக்கப்படாமல்போய் வழியிலுள்ள நிலங்களுக்கு பாசனவசதி ஏற்படமுடியாத நிலைமை ஏற்படுமோ என்ற ஐயப்பாடு ஏற்பட்டு, அதன் விளைவாக அத்தகைய தடங்கல்களைத் தவிர்க்க வழிவகை செய்வதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வழிவகைகளை, அதாவது இந்த மசோதாவிலுள்ள விதியை புதிதாக நிறைவேற்றப்படும் திட்டங்களுக்கு மட்டுமன்றி ஏற்கனவே நீர்ப் பாசன வசதி கொடுக்கப்பட்டுள்ள பல பகுதிகளுக்குக் கூடப் பிரயோகப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே நீர்ப்பாசன வசதி செய்துதரப்பட்ட பகுதிகளில்கூட ஒருசில பகுதிகளில் ஒருசில வாய்க்கால்கள் சரியானபடி மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கும்போது அதைச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது; இதை அதிகாரிகளும் மராமத்து செய்ய வேண்டிய நிலச் சொந்தக்காரர்களும் உணர்ந்திருந்தாலும்கூட மராமத்து வேலையைச் செய்துமுடித்தால் அதனால் பலன் அடைபவர்களிடமிருந்து அதற்கான செலவை வசூலிப்பதற்கான அதிகாரம் அவர்களுக்கு இல்லை. புதிய திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், அதிகாரிகள் அந்த வேலையைச் செய்தால் அவர்கள் அவ்வாறு அந்தச் செலவுக்கான பணத்தை அதனால் பலன் அடைபவர்களிடமிருந்து வசூலிப்பதற்கு இந்த மசோதாவில் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதியை புதுத் திட்டங்களுக்கு மட்டுமன்றி ஏற்கனவே இருக்கும் திட்டங்களுக்கும் பிரயோகிக்க வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மசோதாவின் முக்கிய நோக்கம், திட்டப் பிரதேசத்தில் யாராவது ஓரிருவர் குடிமராமத்து செய்யாவிட்டால் அவர்களுடைய நிலங்களுக்கு அப்பாலுள்ள நிலங்களுக்கும் பாசன வசதி இல்லாது போய்விடும் என்பதால் அப்படிச் செய்யக்கூடியவர்களை குடிமராமத்து செய்ய வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்த வேண்டும் என்பது ஆகும். கால்வாய் வெட்ட வேண்டும் என்ற நோட்டீஸை ஒருவருக்கு கலெக்டர், அதாவது ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர், கொடுத்தால் அவர் அதை செய்து

[Sri S. Lazar] [11th September 1959]

முடிக்க வேண்டுமென்று இந்த மசோதாவின் 3-வது பிரிவில் கண்டிருக்கிறது. அவர் அதைச் செய்யத் தவறினால் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று 4-5 பிரிவுகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 6-வது பிரிவில், சர்க்கார் அந்த இடத்தை அக்வைர் செய்து புறம்போக்கு நிலத்திலும் அந்த இடத்திலும் வாய்க்கால் வெட்டி அதனால் ஏற்படும் செலவுக்கான பணத்தை வாய்க்காலால் பயன்படபவர்களிடமிருந்து வசூலித்துக்கொள்ளலாம் என்று கண்டிருக்கிறது. 3-வது பிரிவின்படி கொடுக்கப்படும் நோட்டீசுக்கிணங்க யாராவது வாய்க்கால் வெட்டினால் அவர் அதனால் பயன்படபவர்களிடமிருந்து அதற்கான செலவிற்கான பணத்தை வசூலிப்பதற்கு அவருக்கு இந்த மசோதாவில் அதிகாரம் வழங்கப்படவில்லை. இத்தகைய அதிகாரத்தை 4-வது பிரிவில் கொடுக்கலாம். எனவே 4-வது பிரிவை அந்த முறையில் திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒருவன் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசரின் உத்தரவின்படி நடக்கத் தவறினால் அவனுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய தண்டனை, அவனுடைய நிலத்தை பாசன வசதி பெறமுடியாதபடி ஆயக்கட்டிலிருந்து நீக்குவது என்று மசோதாவில் கண்டிருக்கிறது. இது சரியான பரிகாரமா என்று சிந்திக்க வேண்டியது அவசியம். வாய்க்காலை வெட்டி மற்றவர்களுக்கு தண்ணீர் வசதி கிடைக்க உதவும்படி அவனை அரசாங்கம் வற்புறுத்த வேண்டும். அவன் அப்போதும் அதைச் செய்யத் தவறவானால் அரசாங்கமே அதைச் செய்துவிட வேண்டும். அவன் செய்யவில்லையானால் அவனுக்கு தண்டனை விதிக்கலாமே தவிர, அவனுடைய நிலத்தை ஆயக்கட்டிலிருந்து நீக்கினால் அவனைப் பொறுத்தவரையில் அவன் முறடகை இருந்தால் தனக்கு அக்கறையில்லை என்று சும்மா இருந்துவிடுவான். அதனால் நாட்டுக்கு நஷ்டம் ஏற்படும். எனவே அவனுக்கு தண்டனை விதிக்கலாமே தவிர அவனுடைய நிலத்தை ஆயக்கட்டிலிருந்து நீக்குவது கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அவன் வாய்க்கால் வெட்டத் தவறினால், 6-வது பிரிவில் கண்டுள்ளபடி அவனுடைய அந்த நிலத்தை சர்க்கார் லாண்ட் அக்விஸிஷன் ஆக்டின்படி எடுத்துக்கொண்டு புறம்போக்கிலும் அந்த நிலத்திலும் வாய்க்கால் வெட்ட வேண்டுமென்று கண்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே இத்தகைய ஒரு பிரிவு லாண்ட் அக்விஸிஷன் ஆக்டில் இருக்கும்போது தனியாக இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு பிரிவு இந்த மசோதாவில் இருக்க வேண்டியது அவசியமா என்று பரிசீலிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இந்த மசோதாவிலுள்ள சில அம்சங்களை சட்டரீதியாகப் பார்க்கும்போது சில பிரிவுகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. பிரிவுகள் பற்றி விரிவாக விவாதிக்கும்போது அவைகள் பற்றிப் பேச முற்படுவேன் என்றாலும், ஒன்றிரண்டு பிரிவுகள் பற்றி இப்போது பேச விரும்புகிறேன். மசோதாவில் கலெக்டர் என்ற பதத்திற்கு அர்த்தம் கொடுக்கும்போது எல்லா இடங்களிலும் அந்தப் பதத்திற்கு

11th September 1959] [Sri S. Lazar]

ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர் என்றுதான் அர்த்தம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஒரு இடத்தில் ஜில்லாக் கலெக்டரைக் குறிப்பிடும்போது ஜில்லாக் கலெக்டர் என்றே சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த மசோதாவில் ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசரை கலெக்டர் என்ற பதத்தில் குறிப்பிடுவதற்கு பதிலாக; நேரடியாக ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர் என்ற வார்த்தையையே போட்டிருக்கலாம்.

அதற்கடுத்தபடியாக, நிலத்தை வெட்டலாம் என்று சொல்லும் போது அது சம்பந்தமான சில சொற்றொடர்களில் 'in relation to his land' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது பொறுத்த மான சொற்றொடராக என்று சிந்திக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த சொற்றொடருக்கு பதிலாக 'in his land' என்ற சொற்றொடரைப் போட்டால் அது சரியாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்தக் கருத்துக்களை மனதிற்கொண்டு இவைகளுக்குத் தகுந்தவாறு இந்த மசோதாவை மாற்றியமைக்க வேண்டும். மசோதாவில் இன்னும் சில தவறுகள் இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். இந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் மனதிற்கொண்டு இந்த மசோதாவை மாற்றியமைக்க வேண்டுமானால், இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்புவது அவசியமாகலாம் என்று கருதுகிறேன். இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Speaker, I think I will have to welcome this Bill, because this Bill though it is very small in size is very big in importance. I think that it is not only important to build or construct dams and irrigation projects, but it is also very important to see how best we are going to utilise them. This Bill provides certain conditions and facilities which should be availed of if at all we want to utilise our irrigation projects in the best manner possible.

According to this Bill, there are two main objects. The first is the development of the ayacuts under the projects—and the second is the best utilisation of the irrigation facilities offered by the projects. Sir, when there is a dispute between the ayacutdars—land owners—who have got lands under the irrigation projects, the Government will step in and acquire lands. At their cost they will excavate the distributaries, and later on they will recover the cost from the ayacutdars. The other category of ayacutdars who are indifferent or unwilling to excavate distributaries are severely dealt with under the provisions of this Bill. As the hon. Member from Lalgudi has put it, the exclusion of the land belonging to that particular type of ayacutdar who is indifferent or unwilling to excavate some distributaries for his land is rather very severe. It is not in the best interests of the State as a whole. That is what he has said. It is too severe a punishment. Instead of excluding his land from the ayacut in the project, the hon. Member suggested that we should provide for some penalty which will go a long way in intimidating that particular ayacutdar, who will then come forward to excavate distributaries out of

[Sri M. Jagannathan] [11th September 1959]

fear of this penalty, and make use of the irrigation facilities provided by the project. Sir, the provision here to exclude his land from the ayacut under the project is itself sufficient to instil fear in the minds of the ayacutdars who are unwilling or indifferent to provide for the small distributaries under the projects. It is not necessary that we should introduce in this Bill any penalty as such. The threat to exclude his lands from the ayacut itself is more than sufficient to compel the ayacutdars to come forward and provide for the distributaries to their lands at their own cost. Therefore, I oppose the suggestion of the hon. Member coming from Lalgudi that instead of exclusion that is provided for in the Bill there should be a provision for penalty. Sir, we all know that the land acquisition proceedings are proverbially delayed.

MR. SPEAKER: The two lawyers differ!

* SRI M. JAGANNATHAN: We cannot help it. There is inordinate delay ranging over years. For instance, in the case of acquisition of lands belonging to certain land owners, it takes years for the Government to acquire those lands compulsorily. Unless the emergency provisions of the Madras Land Acquisition Act are invoked under conditions like these, it is not possible to acquire lands. But the maximum advantage can be availed of in pursuance of this Bill. As the hon. Member Sri T. Sampath pointed out, the provisions of the Madras Land Acquisition Act, especially the emergency provisions, must be included in this Bill. Otherwise, there is bound to be enormous delay in the matter of acquisition of lands. In cases where there are disputes between ayacutdars with reference to the excavation of distributaries to their lands, the Government are going to interfere, and they are going to acquire those lands. The Government are going to dig or excavate distributaries for the benefit of ayacutdars, and later on recoup from such ayacutdars the cost of excavation. In this connection, I would like to make this point very clear. The Government, wherever they dig or excavate distributaries, in cases of disputes between two or more ayacutdars, at their own cost, and when they take steps to recover such cost from the ayacutdars, they should see that they do not insist upon repayment of the cost in one lump sum. If lump sum payment is insisted upon, it will work hardship upon the ayacutdars. What I would like to point out on this occasion is that in cases where the Government seek to recover the cost from the ayacutdars, they must give some facilities in the form of easy and convenient instalments of repayment. If this is not done, the ayacutdars will be put to a lot of inconvenience and hardship. Therefore, when rules are going to be framed under this legislation, I think the Government will take this point into consideration and provide such rules as will enable the ayacutdars to repay the cost in easy and convenient instalments.

Another point which I would like to emphasise on this occasion is this, namely, the appeal time provided in the Bill is one month and that this is too short a period. By the time the aggrieved

11th September 1959] [Sri M. Jagannathan]

party makes up his mind to appeal to the Collector, it will be more than one month. There will be so many practical difficulties standing in the way of the aggrieved party. He may be too poor to meet the cost of his appeal. By the time he makes up his mind to prefer the appeal to the Collector, one month would have expired. Therefore, in order to give him sufficient time, it is better that we increase the appeal time from one month to two months. The Government are not going to lose anything by this. Therefore, I would appeal to the Government on this occasion to take this into consideration and provide more time for appeal in the rules which they would frame under this law.

I do not think, Sir, that this Bill suffers from any serious defect or any serious flaw as it were so as to necessitate its being referred to a select committee of joint select committee. Therefore the motion for referring this Bill to a select committee is also not desirable, in my opinion. I hope that this Bill, with the co-operation of all the members from both sides, will be taken into consideration and passed unanimously. Thank you, Sir.

* SRI R. SRINIVASA IYER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஒரு மசோதாவையாவது எல்லோரும் ஒற்றுமையாக நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஜெகந்நாதன் அவர்கள் சொன்னதை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த மசோதாவானது ரொம்பவும் அவசியம். அதுவும் உணவு உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்கவேண்டும் என்று தினந்தோறும் சொல்லி, அடிக்கடி வற்புறுத்திக்கொண்டு இருக்கும் நேரத்தில் வந்திருக்கிறது என்பது ரொம்பவும் நல்லதுதான். இத்தனை காலம் கழித்து—ஏறக்குறைய 30 வருஷ காலமாக எத்தனையோ திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு பாசனம் நடந்து வரும்போது—30 வருஷ காலமாக எவ்வளவோ சிரமங்களை அனுபவித்த பிறகு—இப்போது காலம் கழித்து வந்திருப்பதுதான் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

இப்போது இந்த மசோதாவில் இருக்கும் சில விதிகளைப் பற்றி எனக்கு முன்பாகப் பேசிய அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். கிராமங்களில் நடக்கக்கூடிய விஷயம் என்ன—நாட்டில் நடக்கக்கூடிய விஷயம் என்ன—என்பதை நன்றாக அறிந்துக்கொண்டு இதிலுள்ள சில விதிகளைத் திருத்த வேண்டியிருக்கிறது. முக்கியமாக புதிது புதிதாக ஏராளமான ரூபாய் செலவு செய்து—கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து—திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறோம். அந்தத் திட்டங்களெல்லாம் பூராவாக அமுலாகி ஒவ்வொரு செண்ட் நிலமும், ஆயக்கட்டு நிலங்களெல்லாம், பாசன வசதி பெற்று உபயோகப்பட வேண்டியதுதான். அந்த வகையிலேதான் அந்தத் திட்டத்திற்கு ஏற்படும் செலவுத் தொகைக்கு வருவாய் என்ன என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதை எதிர்பார்த்துத் தான் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. பாசன வசதி ஏற்படாமல் ஏராளமான—விஸ்தாரமான—நிலங்கள் இருந்தால்,

[Sri R. Srinivasa Iyer] [11th September 1959]

3-30
P.M.

தண்ணீர் வசதி இல்லாது இருந்தால் உணவு உற்பத்தி குறையும், அதனால் வரக்கூடிய வருமானம் குறையும். இப்போது நாட்டிலே என்ன நடக்கிறது என்று கொஞ்சம் பார்க்கவேண்டியது அவசியம். சாதாரணமாக ஒவ்வொரு பட்டாதார் நிலத்துக்கும் இருக்கக்கூடிய கிளை வாய்க்கால்களுக்கு “Bothies” என்று பி.டபிள்யூ. டி.-ல் பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். இது மேட்டு நிலத்தார் வழியாகப் போகவேண்டும். இது 25 ஏக்கருக்கு ஒரு ப்ளாக் ஆக வைத்து காவேரி மேட்டீர் ப்ராஜக்டில் ஏற்கனவே திட்டம் வகுத்துவிட்டார்கள். இப்பொழுது புதிதாக வரக்கூடிய திட்டத்திலே 50 ஏக்கராக வைப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. 25 ஏக்கர்தான் நியாயமாகும். இரண்டுபட்ட மனப்பான்மை காரணமாக, எல்லோரும் நன்றாக இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லாததன் காரணமாக சிலர் தங்கள் நிலத்தின் வழியாகத் தண்ணீர் விட முடியாதென்று ஆட்சேபிக்கிறார்கள். அதனால் வாய்க்கால்கள் வெட்டப்படவில்லை. இதில் ஆயக்கட்டுதான் என்று மட்டும் மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆயக்கட்டில் சேராத சில தோப்புகள், மேட்டு நிலங்கள் வழியாகக் கூட கிளை வாய்க்கால்கள் போகின்றன. எனக்குத் தெரிந்து அந்த வாய்க்கால்கள் வெட்டப்படாமல் இருக்கின்றன. அந்த மாதிரி சமயத்தில் இது உபயோகப்படும். இது எல்லாவற்றையும் ஆலோசித்துத்தான் நானும் கனம் சம்பத் அவர்களும் சில திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதை மந்திரியவர்களும் ஆலோசித்துத் தக்கவாறு திருத்தங்களைச் செய்து கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இது தவிர, இந்த வாய்க்கால்கள் 25 ஏக்கருக்குள்ளேயே சில இடங்களில் ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு இந்த நிலக்காரனும், அடுத்த நிலக்காரனும் சௌஜன்யமாக இருக்கிறார்கள். நாளைக்குப் பஞ்சாயத்து எலக்ஷன் வருகிறது என்றால், சௌஜன்யமாக இருந்தவர்களிடையே சண்டை வருகிறது. இரண்டு கட்சியாகப் போகிறது. அவ்வாறு இரண்டு கட்சியாகப் போனவுடன் ஒருவன் வாய்க்காலை இழுத்து மூடி விடுகிறான். இந்த ஜலம் பாய்ந்து கொண்டிருக்கும் வாய்க்கால் ஆர்ஜிகம் செய்யப்பட்டது அல்ல. வாய்க்காலை இழுத்து மூடிவிட்டால் கலெக்டரிடம் மனுக் கொடுத்து, டிபுடி கலெக்டர், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், கணக்குப் பிள்ளை எல்லோரும் இதைப் பற்றி விசாரிக்கவே ஒரு வருஷம் ஆகிவிடும். இந்த மாதிரி சிவில் வியாஜ்யம் போட்டு ஹைகோர்ட் வரை போய்த் தோற்றுவிட்டது. அதற்கும் தகுந்த இடம் வேண்டும். இதுவும் தவிர புதிதாக வாய்க்காலை வெட்டவேண்டுமென்று மேட்டு நிலத்தில் இருப்பதன் காரணமாக பாசன காலத்தில் தண்ணீர் கேட்டால், „Lund Acquisition Act” படி முதலிலே பணம் கட்டவேண்டும். எவ்வளவு கிரயம் ஆகும் என்ற கேள்வி. இதிலேயே ஒரு வருஷம் போய்விடுகிறது. “அக்விசிஷன் நோட்டீஸ்” போடவேண்டும். “Land Acquisition Act” 4 (1) விதிப்படி இதெல்லாம் விசாரிக்கவேண்டும். இதற்குள் 3 வருஷங்கள் ஆகிவிடுகிறது. “Land Acquisition Act” ல் செக்ஷன் 17 இருக்கிறது. ரயில்வே போன்ற முக்கியமான பெரிய

11th September 1959] [Sri R. Srinivasa Iyer]

இடங்களுக்கு “அப்ளை” பண்ணிக் கொள்ளலாமே தவிர, அப்ஜக்ஷன் கொடுக்கப்பட்டு முடிவுக்கு வர நான் ஆகும். இது உடனடியாக நிறைவேறாது. பழைய ப்ராஜக்ட், பழைய விஷயங்கள் எது நடந்தாலும் மறந்துவிட்டு, புதிதாக துதனமாக, முக்கியமாக இருப்பதுதான் ரூபகத்திற்கு வருவது வழக்கம். சென்னை ராஜ்யத்தில் 3 லட்சம் ஏக்கர் காவேரி மேட்டூர் பாசனத்திற்கும், பழைய பாசனத்தில் தண்ணீர் பாய, 1929-ல் முடிவு அடைந்து விட்டது. அந்த ப்ராஜக்ட் பற்றி இந்த மசோதாவில் இருக்கக் கூடிய ஷெட்யூலைக் காணோம். அதில் இருக்கவேண்டியது மிகவும் முக்கியம். பாதிக்கப்படும் ஏரியா தஞ்சை காவேரி, மேட்டூர் பிறுஜக்ட்டு. இவைகளில் தண்ணீர் பாயாமல் இருப்பதை இன்றைக்குக் கணக்கு எடுத்தால் 10,000 ஏக்கருக்கு ஜலம் பாயாமல் இருக்கிறது. மேட்டூர் நிலம் வழியாக ஜலம் விடுவதில்லை. பழைய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. “Maintenance” ரொம்ப அவசியம். காவேரி டெல்டா சோழ ராஜ்ய காலத்திலே ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும் கூட முறைப்படி வெட்டப்பட்டது. பழைய டெல்டாவிலும் அநேக சௌகரியங்கள் இருக்கின்றன. புதிதாகப் போடப் போகிறோம். சர்க்கார் ஒரு அபிப்பிராயமும் சொல்லவில்லை. இதிலே “இறிகேஷன் ஓர்க்ஸ்” என்பதில்—

“2. (e) any other project or canal which may be declared by the Government by notification to be an irrigation work.”

என்று இருந்தாலும் காவேரி மேட்டூர் ப்ராஜக்ட் பெரிய ப்ராஜக்ட். அதை மறந்து விட்டு புதிதாக இருப்பதை வியத்தமாகச் சொல்லாமல் நோடிபிகேஷன் வரும்படி ஏன் செய்யவேண்டும். இதை ஷெட்யூலில் சேர்த்திருக்கலாம்.

குடிமராமத்து ஆக்ட் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. இது புதுகளை வாய்க்கால்களின் பட்டா கணக்கில் வராது. ஏற்கனவே இருக்கும் டெல்டாவில் துதனமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கும் வாய்க்கால்களை அந்தந்த கிராமத்தார் மராமத்து பண்ணவேண்டுமென்றிருக்கிறது. அதை “என்போரல்” பண்ண முடியாது. கிராமத்தார் எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கட்டவேண்டும். பழைய ஆக்ட்படி பழைய திட்டங்களையே சேர்த்துக் கொண்டு வந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இப்பொழுது “அக்வயர்” செய்யப்படாமல் இருக்கக்கூடிய வாய்க்கால்களை ஆழப்படுத்துவதற்கு “ப்ரோவிஷன்” வேண்டும். இதில் இருக்கும் செக்ஷன் 3-ம் 4-ம் முக்கியமானவை. இவை இரண்டையும் திருத்த வேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஒரு ஆயக்கட்டைச் சேர்ந்த நிலத்தின் வழியாகப் போகக் கூடிய வாய்க்காலை ஆயக்கட்டை விடாவிட்டால் ஆயக்கட்டில் இருந்து விலக்கி விடுவது என்று போட்டிருக்கிறது. அதன் அர்த்தம் புரியவில்லை. இது பெரிய பென்ஸ்டி

[Sri R. Srinivasa Iyer] [11th September 1959]

என்று ஜகந்நாதன் அவர்கள் சொன்னார்கள். “பெனஸ்டி” அல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். மேலே இருப்பது ஆயக் கட்டில் சேர்ந்திருக்கிறது. அந்த நிலத்தில் உணவு உற்பத்தி ஆக வேண்டும். தண்ணீர் பாயவேண்டும். வெள்ளாமை நிறைவேற வேண்டும். அவன் நிலத்தில் வாய்க்காலை வெட்டவேண்டும். அதற்குக் கிரயம் இல்லாமல் அவன் நிலத்தில் இன்னொருவனை “காம்பன்ஸேஷன்” இல்லாமல் வாய்க்காலை வெட்டச் சொல்லி நிர்ப்பந்தப்படுத்தினால் முடியாது. அதற்குக் கான்ஸ்டிடியூஷனில் இடமில்லை. dig field bothies in relation to his land.” என்ற முறையில் “கான்ட்ரிப்யூஷன்” கொடுக்கிறோம். “டிஜே” ஆகாதபடி நடக்கவேண்டும். “காஸ்ட் ஆப் அக்விசிஷன்” சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். “அக்விசிஷன்” பண்ணுமல் அவனை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி அவனுடைய நிலத்தில் போய் வாய்க்கால் வெட்டுவது “கான்ஸ்டிடியூஷனுக்கு” விரோதமாக இருக்கும். “லாண்ட் அக்விசிஷன்” படி “காஸ்ட்” சேர்த்து வசூல் பண்ணுவதற்குப் ப்ரோவிஷன் இருக்கவேண்டும். பீல்ட் பூதீஸ் எவ்வளவு ஆழம் வெட்டவேண்டும் என்பது முக்கியமானது. மேடாக இருந்தால் இரண்டு அடி வெட்டும்படியாக இருக்கும். சர்க்காரே வெட்டுவதாக ரூலில் இருக்கிறது. சர்க்காருடைய காஸ்ட்டில் நிலத்தை அக்வயர் பண்ணி கொடுக்கவேண்டும் என்ற அவசியம் அதில் இருக்கிறது.

அப்பீலைப்பற்றி கனம் ஜெகந்நாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார். இப்பொழுது அப்பீலுக்கு ஒரு மாத டயம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் பின்னால் அந்த டயம் போதாது என்று கேட்டால் டயத்தைக் கூட்டிக்கொடுக்கக்கூட அதில் ப்ரோவிஷன் இருக்கிறது. இப்படி ஒரு மாதம் கொடுத்திருப்பதே ஜாஸ்தி. அந்த நிலைமை இந்த ஒரு மாதம் போதாது என்றும் இன்னும் இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. அந்த இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குள் அந்த இறிகேஷன் டீசனே போய்விடலாம். உத்தரவு போட்டு அந்த உத்தரவு சர்வ் ஆகிற தேதியிலிருந்து ஒரு மாதம் என்று இருக்கிறது. இந்த ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகவே பல தீர்மானங்களைச் செய்து விடலாம். பல யோசனைகளைக் கேட்டுக்கொள்ளலாம். இரண்டு மூன்று மாதங்கள் என்று டயம் கொடுத்து அதன் பிறகு ஸ்டே ஆர்டர் வாங்கிக்கொண்டே போய்க்கொண்டிருந்தால் இந்தச் சட்டத்தின் பிரயோசனமே இல்லாமல் போய் விடும். என்னுடைய கருத்து இந்த ஒரு மாதம் என்று இருப்பதை இன்னும் குறைக்க வேண்டும் என்பது தான். அப்படிக் குறைத்தால் தான் நன்மையாக இருக்கும். ஏதாவது காரணத்தைச் சொல்லி டயத்தை தள்ளிக் கொண்டே போகலாம். அதிகாரிகள்தான் எந்த வழியாகப் போக வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப் போகிறார்கள். அப்பீல் செய்வதெல்லாம் பணம் கட்டுவதில் தான் வரப்போகிறது. மற்றவைகளையெல்லாம் அதிகாரிகள் தான் செய்யப்போகிறார்கள். அதனால் அப்பீல் டயம் ஒரு மாதம் கூட இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

11th September 1959] [Sri R. Srinivasa Iyer]

அதோடு ஆயக்கட்டிலிருந்து எடுத்து விடவேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அது ஒரு பென்ஸ்டியாக ஆகாது. காஸ்டை ரெக்கவர் பண்ணுவதற்கு ஏதாவது ஸ்மால்ஃ பைனாகப் போடலாம். அதுவும் அவர்களை பயமுறுத்துவதற்காகத்தான். ஆயக்கட்டை எடுத்து விட்டால் அவர்களுக்கு ஒன்றும் நஷ்டம் இல்லை.

அடுத்தபடியாக மூன்றாவது நாலாவது க்ளாசைப்பற்றி சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. மூன்றாவது க்ளாசில்

“ . . . dig field bothies in relation to the land in the ayacut of an irrigation work, he shall by notice, require the owner to construct or dig field bothies in relation to . . . ”

என்று இருப்பது சரியல்ல. கீழே இருக்கக்கூடிய நிலக்காரர்களுக்கு மேலே இருக்கக்கூடியவர்கள் வெட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். யாருக்கு பெனிபிட் இருக்கிறதோ அவர்தான் வெட்டிக் கொள்ளவேண்டும். மேலே இருக்கிற நிலக்காரருக்கு வேண்டுமானால் நோட்டீஸ் கொடுக்கலாம். ஆனால் அவரை வெட்டச் சொல்வது நியாயம் அல்ல. அப்படி வெட்டவில்லையானால் வேண்டுமானால் தொஞ்சம் அபராதம் போடலாம். அதற்காக ஆயக்கட்டிலிருந்து விலக்குவது என்பது நியாயமாகத் தோன்றவில்லை. அதற்காகத்தான் திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும் சர்க்காரே ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம்.

செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏற்கனவே இது காலம் தாழ்ந்துதான் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. செலெக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பினால் இன்னும் கால தாமதம் ஆகலாம். இந்தச் சட்டத்தை இன்றைக்கே பாஸ் பண்ண வேண்டியதாக இருக்கிறது, ஏனென்றால் நாளையோடு இந்த மீட்டிங் முடிகிறது. இதற்கு திருத்தங்களை நான்கு நாட்களுக்கு முன்னதாகவே கொடுத்து விட்டோம். இது வரையில் அதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்திருப்பார்கள். அதனால் எங்களுடைய திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளா விட்டாலும் சர்க்காரே திருத்தம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றலாம். ஆகவே இதை செலெக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டியதில்லை. இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த மசோதா ஏற்கனவே காலம் தாழ்ந்து வந்திருப்பதால் இதை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

MR. SPEAKER: I hope the House will pass this Bill today. I have in my list five more names of hon. Members who wish to take part in the discussion. If we proceed at the present rate, I am sure we may have to sit beyond the 12th instant also. So, I would like to have some guidance from the House as to the time required for general discussion, for clause by clause consideration, for the Minister's reply to the discussion, etc.

SRI S. LAZAR: Sir, there need not be any restriction

[11th September 1959]

MR. SPEAKER: The hon. Member may feel that there need not be any restriction. But I have to conduct the business of the House within the time allotted. We have to adjourn at 5 o' clock. There are two or three more Bills to be considered. Five more hon. Members have expressed their desire to take part in the general discussion on the Bill. So, it is better we come to some agreement as to the time required for general discussion on the Bill under discussion, the time required for the Hon. Minister to reply, and the time required for the clause by clause consideration. Shall I place a time-limit on the speeches? I should therefore like to have some guidance from the House on these matters.

SRI V. S. MANICKASUNDARAM: After all, there many not be many Members who wish to speak on this Bill, Sir.

MR. SPEAKER: The hon. Member is sadly mistaken. There are five more hon. Members who wish to take part in the discussion.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I thought that many Members may not speak on this Bill. But, you say that there are five more Members to speak. I think, these Members may not speak very long and that they will be very brief. My reply will be very short and so we will be able to finish the consideration of the Bill today.

MR. SPEAKER: I have got these five names in my list. They are, Sri Manickasundaram, Sri Nallasivam, Sri Muthukumaraswamy, Srimalathi T. N. Anandanayaki and Sri S. M. Annamalai. None of these Members are likely to make short speeches. Already, hon. Member Sri Srinivasa Iyer has taken a very long time. Normally, I would not have intervened. But, in view of the fact that we have to rise at 5 o' clock, in view of the fact that there are two or three more Bills for consideration and also in view of the fact that hon. Member Sri Srinivasa Iyer has taken a fairly long time, I thought I must interfere. After general discussion on the Bill, we will have to consider it clause by clause. I would appeal to the hon. Members who will be taking part in the discussion, to keep all these factors into account and be brief. That is all I wish to say.

SRIMALATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, in view of the fact that hon. Member Sri Srinivasa Iyer has spoken in detail, I wish to adjust myself to the time available and so I do not propose to speak on the Bill.

MR. SPEAKER: That is splendid. I wish there are more such offers.

SRI V. S. MANICKASUNDARAM: மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் ஸார், இந்த ஷெட்யூலில் கண்ட பகுதியாகிய லோயர் பவானி ப்ராஜெக்ட் ஏரியாவிலிருந்து வரக்கூடிய நாங்கள் இம் மாதிரியான ஒரு சட்டம் வேண்டும் என்று நான் சட்டசபை

11th September 1959] [Sri V. S. Manickasundaram]

அங்கத்தினராக வந்த நான் முதற்கொண்டு அதற்காக பாடுபட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆகையால் இந்தச் சட்டத்தை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். ஆனால் ஆதியிலிருந்து இந்தச் சட்டம் எந்த முறையில் அமைய வேண்டும் என்று விரும்பினேனோ அந்த முறைக்கு மிகவும் பின் தங்கி இருக்கிறது என்பதை கூறிக் கொண்டு அதில் பல துறைகளில் முன்னேற்றம் காண வேண்டும் என்று அந்தப் பகுதி அங்கத்தினர்களுடைய சார்பாகவும் என்னுடைய சார்பாகவும் அரசாங்கத்தை பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் பகுதியாகிய லோயர் பவானி பகுதியில் வாய்க்கால் வெட்டுகிற விஷயத்தில் பெரிய காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் வேறு ஒருவர் காட்டு வழியாக ஒருவருக்கு தண்ணீர் வரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால் அதற்கு அவர் அரசாங்கத்தினிடம் விண்ணப்பம் கொடுத்தால் அதில் யார் காட்டு வழியாக தண்ணீர் வரவேண்டியதாக இருக்குமோ அவருடைய காட்டை ஆர்ஜிதம் செய்து வாய்க்கால் வெட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். அப்படி விண்ணப்பங்கள் வந்தால் அரசாங்கம் நில ஆர்ஜித சட்டப்படி நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு பல இஞ்சினியர்கள் மூலமாக செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் மிகவும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதன் பிறகு அந்த வேலை பூர்த்தி அடையாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலிருந்து வரக்கூடிய வர்கள் பிரத்யட்சமாகக் கண்ட ஒரு விஷயம் இது. ஆனால் இந்த நில ஆர்ஜித சட்டம் சம்பந்தமாக ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாச அய்யர் அவருடைய ஊரைப்பற்றி சொன்னார். அங்கே விண்ணப்பங்கள் போட்டு விட்டால் ஆறு மாதத்திற்குள்ளாக, இன்னும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் மூன்று மாதத்திற்குள்ளாக வாய்க்காலை வெட்டி விடலாம் என்று சொல்லுகிறார். அதைக் கேட்க ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது. அதனால் தஞ்சையிலுள்ள அதிகாரிகளை எங்கள் பகுதிக்கு மாற்றினால் ஒருக்கால் அவர் சொல்கிறபடி நடக்குமோ என்று கூட தோன்றுகிறது. அப்படி மாற்றினாலும் தேவலை என்று தோன்றுகிறது. 1956-ம் வருஷம் இந்த ஷரத்துப் படி சுற்றறிக்கை விட்டு அதற்குள்ள தொகை அரசாங்கத்தினிடம் கொடுத்து, கஜானாவில் கட்டியும் அவர்கள் வாய்க்காலை வெட்டிக் கொடுக்க தயாராக இருந்தும் இன்று வரைக்கும் வாய்க்காலை வெட்டியிருக்கிறார்களா என்றால் யார் வெட்டுகிறார்கள் என்ற நிலைமையில் இருக்கிறது. இதை அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அவ்விதம் ஏற்பட்டிருந்தும் கூட அப்படிப்பட்ட காலதாமதத்தை நீக்குவதற்கு ஏதாவது இந்தச் சட்டத்தில் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அது வருந்தத்தக்கதாகத்தான் இருக்கிறது.

இந்தச் சட்டத்தை படித்த நிமிஷம் முதற்கொண்டு சில ஷரத்துக்களைப் பார்த்தது முதற்கொண்டு அதில் பல ஷரத்துக்களை திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று தோன்றிற்று. அது

[Sri V. S. Manickasundaram] [11th September 1959]

சம்பந்தமாக ஆயக்கட்டு சம்பந்தமாக டெபனிஷன் கொடுக்கப் பட்டிருப்பதைப் பார்த்ததால், அதில்—

“ which have been registered as lands entitled to irrigation under that irrigation work by any authority or officer authorized by the Government ”

என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி அரசாங்கம் கொஞ்சம் யோசனை செய்து அந்த ஷரத்தை திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். “பைனல் அதாரிடி” என்ற வாசகத்தை யோசனை செய்து அரசாங்கம் சட்டத்தின் ஷரத்தாக கேர்க்கவேண்டுமென்று நான் மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆயக்கட்டிலே சேர்க்கும்போது, லோயர் பவானி இறிகேஷன் ஸெஸ் ஆக்டில் அமைந்திருக்கும் நிலைமையை மனதில் கொண்டு பார்க்கும்போது, அம்மக்களை ஆயக்கட்டு ரிஜஸ்தரில் சேர்க்கும் போது குடிகளைக் கேட்டுக்கொண்டோ அவர்கள் சம்மதத்தைப் பெற்றுக்கொண்டோ செய்வது கிடையாது. அந்தப் பூமி தண்ணீர் பாயக்கூடியது சாத்தியம் இருக்கிறதா, ‘பிலிகல் பீச்சர்ஸ்’ சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். ‘எண்டைட்டில் இறிகேஷன்’ என்ற பதத்தை சட்டசபை தீர்மானிக்கும் பட்சத்தில் எவ்வளவு பொறுப்பு நம்முடைய தலைமேல் விழுகிறது என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, மூன்றாவது ஷரத்தில் பல வகைக் கருத்துக்கள் தெளிவாக்கப்பட வேண்டியிருக்கின்றன. மூன்றாவது ஷர்த்து போன்று அவசியம் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய பணிவான கருத்து. இரண்டொரு வார்த்தைகள் தெளிவாக்கப்பட வேண்டியது மிகவும் முக்கியம்.

“ any owner should construct or dig field bothies in relation to his land in the ayacut of an irrigation work ”.

என்று இருப்பது, திருவாளர் ஆர். ஸ்ரீனிவாச அய்யர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல, “லாண்ட்ஸ் பெனிபிட்ட” ஆனவர் யார் என்பது தெளிவாக்கப்படவேண்டும். மற்றொருவர் காட்டுக்குப் போகும் வாய்க்காலை என்னை வெட்டச் சொல்வது பொருத்தம் இருக்காது. நில ஆர்ஜிதச் சட்டத்தைக் கொண்டு வாய்க்கால் வெட்ட வேண்டிய சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. என்னுடைய காட்டு வழியாகவோ புறம்போக்கு நிலத்து வழியாகவோ நான் வாய்க்கால் வெட்ட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும்போதுதான் இந்த செக்ஷன் பெருவாரியாக வரும் என்று எண்ணுகிறேன். அம்மாதிரி இருக்கும்பட்சத்தில் அதைத் தெளிவாக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம். அம்மாதிரி தெளிவாக்கவேண்டிய அவசியம்

11th September 1959] [Sri V. S. Manickasundaram]

இருக்கும்போது, இம்மாதிரி ஷரத்து இருக்கவேண்டியது அவசியம். வாய்க்கால் வெட்டாமல் இருப்பது இரண்டொரு காரணங்களுக்காக விட்டிருக்கிறார்கள்.

நான்காவது ஷரத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். 'பெனஸ்டி' இருப்பதைப்பற்றி பரவாயில்லை. இது பெனஸ்டி ஆகாது. பாறை, மேட்டுப்பாங்கான நிலங்களை ஆயக்கட்டு ரிஜிஸ்தரில் வைத்துக்கொண்டு, எங்கள் பகுதியில் ஐந்தாறு வருஷங்களாக தண்ணீர் வராமல் இருந்தும் வரி வசூல் செய்யும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. ஒரு 'ஓனர் ஆப் லாண்டு' தன்னுடைய வாய்க்காலை தண்ணீர் பாய முடியாத நிலைமையில் தண்ணீர் வந்தாலும் வெள்ளாமை எடுக்க முடியாத நிலைமை இருக்கும் காரணத்தால் அவைகளை ஆயக்கட்டிலிருந்து நீக்குவதற்கு ஒரு ஷரத்து இருக்க வேண்டியது அவசியம். அனுபவ ரீதியாகப் பார்க்கும்போது கீழ் பவானி பகுதியிலே எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு, குட் அண்டு வாலிட் ரிஸன்ஸ் இருந்தாலுங்கூட, ஆயக்கட்டை விட்டு நீக்க முடியாது என்று தெரிவிப்பதால் ஆயக்கட்டை விட்டு நீக்க வேண்டிய ஷரத்து இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை. ஆயக்கட்டை விட்டு நீக்குவது மட்டும் போதுமா என்பதை அர்சாங்கம் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். எது எப்படியிருந்தபோதிலும் "பெனஸ்டி" என்ற வார்த்தை பொருத்தமாக இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. அந்த வார்த்தையை நீக்கி விட்டு வேறு வார்த்தையைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் ஏற்கனவே தெரிவித்துக்கொண்டபடி, 6-வது ஷரத்தைப் பற்றி குறிப்பிடவேண்டுமானால், எங்கள் ஊரிலே மூன்று நான்கு வருஷங்கள் ஆகியும் கூட இதுவரை லாண்டு அக்விஸிஷன் ஆக்ட் அப்டை செய்யப்படாமலும், ஒரு காடு கூட இதுவரை ஆர்ஜிதம் செய்கின்ற நிலைமைக்கு வருவது கிடையாது. பணம் வசதி பண்ணி, இவ்வளவு ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்து, பணம் வசூலிக்கப்பட்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆகியும் இன்னும் ஒரு அங்குலம் கூட நில ஆர்ஜிதம் விஷயமாக நகராமல் இருப்பதை நீக்குவதற்கு இந்தப் பிரிவில் எந்தவிதமான ஷரத்தும் இல்லாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது. கண்டிப்பாக 'எமெர்ஜென்ஸி ப்ரொவிஷன்ஸ் ஆப் தி லாண்டு அக்விஸிஷன் ஆக்ட்'ஐ சேர்ப்பதற்காக ஒரு ஷரத்து இருக்கவேண்டும் என்றும், இன்ன காலவரைக்குள் லாண்டு அக்வையர் செய்யப்பட்டு வாய்க்கால் வெட்டப்பட வேண்டுமென்று ஒரு வரையறை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றும் மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாத பட்சத்தில் இந்தச் சட்டம் உருவாக்குவதால் நமக்கு எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் ஏற்படாது என்பதுதான் என்னுடைய பணிவான நம்பிக்கை. பணத்தை கட்டும் பட்சத்தில் மூன்று வருஷங்கள் ஆனவுடனே நாங்கள் வாய்க்கால் வெட்டிக்கொடுக்கிறோம் என்று ஏற்படுத்தியிருந்த நிலைமையையும் இதுவரை லாண்டு அக்விஸிஷன்

[Sri V. S. Manickasundaram] [11th September 1959]

ஆக்ட் அப்பீசை செய்யப்பட்டாலும், ஆர்ஜிதம் செய்து வாய்க்கால் வெட்டிக் கொடுக்கப்பட்டாலும், அது சட்ட விரோதமானதல்ல என்று மந்திரி அவர்கள் கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும். 6-வது ஷரத்தில்—

“It shall be lawful for the Government to construct or dig field bothies on any land belonging to them or acquired by them

என்று இருப்பதால், நாம் இதுவரையில் இருந்ததைவிட ஒரு அணு அளவு கூட முன்னேறவில்லை. It shall be lawful for the Government என்று இருப்பது போதாது. வாய்க்காலை வெட்டிக்கொடுத்தாக வேண்டும் என்ற ஒரு வரையறை ஏற்படுத்துவது மிகவும் அவசியம். பொதுவாக நோக்கும்போது இதற்காகச் செலவிடும் பணத்தை அரசாங்கம் குடியாளிடமிருந்து வசூல் செய்யவேண்டுமென்றும், “லாண்டு பெனிபிட்டெட்” யாருக்கு ஆயக்கட்டு இருக்கிறதோ அவர்களிடமிருந்து பணத்தை வசூல் செய்யவேண்டும் என்று சொல்வதும் என்னுடைய புத்திக்குப் பொருத்தமற்றதாக இருக்கிறது. 25-50 ஏக்கருக்கு மேலே இருக்கிறபோது, அரசாங்கத் துறையிலே வாய்க்காலை வெட்டிக்கொண்டு, 25 ஏக்கருக்கு உட்பட்டு தாங்கள் சொந்த செலவில் நிலத்துக் கிரயத்தைக் கொடுத்து, வாய்க்காலைத் தங்கள் செலவிலே வெட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சோஷலிச பாட்டர்ன் ஆப் சொஸைட்டியை ஏற்படுத்தப்போகிறோம் என்று சொல்கிறவர்களுக்கு அது பொருந்துமா என்பதை மிகப் பணிவுடன் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

எல்லாவற்றையும்விட முக்கியமான ஆட்சேபனை ரெவினியூ ரிக்கவரி ஆக்ட் அப்பீசையாகும் என்று சொல்வது நல்லதல்ல. வேலை நடந்ததா? இல்லையா? ஏன் ரெவினியூ ரிக்கவரி ஆக்ட் அப்பீசையாகும் என்றால் உடனே மாடு கன்றுகளை ஐப்தி பண்ணுவதுதான் நடக்கும். லிவில் ப்ராஸஸிலே ரிக்கவர் பண்ணுவதுதான் நல்லது என்று பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்வேன். லாண்டு அக்விஸிஷன் ஆக்ட் அப்பீசைப்பண்ணிச் செய்வதுதான் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். லாண்டு அக்விஸிஷன் ஆக்ட் அப்பீசை பண்ணுகிற வரையிலும், சட்டபூர்வமான ஆட்சேபனை இதுவரையில் இருந்து வந்தது. கவர்ன்மென்ட் நிதியிலிருந்து பணம் வந்தாலொழிய லாண்டு அக்விஸிஷன் ஆக்ட் அப்பீசை பண்ண முடியாது என்ற நிலைமையை இதுவரையில் மறந்து விட்டுத்தான் செய்து வந்தார்கள் எங்கள் பகுதியில். ஒரு அணுவாவது கவர்ன்மென்ட் ப்ராபிரியிலே லாண்டு அக்விஸிஷன் ஆக்ட் அப்பீசை ஆகாது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். எதற்கும் இதில் எந்த விதமான வகையும் செய்யப்படாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது.

இத்தனை குற்றங் குறைகள் இருக்கும் மசோதாவை ஒரே ஒரு காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு, இப்பொழுது அவசரப்பட்டு நிறைவேற்றிவிட்டால், பின்னால் நமக்கு இதிலே ஏற்படக்கூடிய குற்றமே நமக்கு இடைஞ்சலுக்கும் தொல்லைகளுக்கும் ஏதுவாக

11th September 1959] [Sri V. S. Manickasundaram]

இருக்கும் காரணத்தால் தயவு செய்து இதிலே அக்கறை கொள்ளக்கூடிய அங்கத்தினர்களைக்கொண்டு ஒரு ஜாயின்ட் ரெலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி, நுணுக்கமாக பரிசீலனை செய்து, எவ்வளவு சிக்கிரத்திலே நிறைவேற்ற முடியுமோ அவ்வளவு சிக்கிரத்திலே நிறைவேற்றி, நிர்ப்பந்தமாக அரசாங்கம் இந்த லாண்டு அக்னி லிஷன் ஆக்டை அப்பீசை செய்து, இடைஞ்சலாக இருப்பவர்களுக்கு இடைஞ்சலை நீக்க வகை செய்து கூடிய சிக்கிரத்தில் வாய்க்கால்கள் வெட்டிக்கொடுக்க வகை செய்யவேண்டுமென்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

SRI K. R. NALLASIVAM : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று சொன்னால், இதைத் தாமதப்படுத்தவேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. இந்த மசோதா விஷய அட்டவணையில் வந்தபோதே இதை ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டு, இரண்டு மூன்று நாட்களிலே சம்பந்தப்பட்டவர்களை வைத்து முடித்துவிட முடியும் என்ற நோக்கத்தோடு நான் நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்தேன். ஏதோ சிறிய மசோதா மிகச் சலபமாக நிறைவேற்றிவிட்டால் காரியம் நடக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பது சரியானது அல்ல. இந்த மசோதா இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமைப்படியே நிறைவேறுமானால், எனக்குத் தெரிந்தவரையில், இது நிச்சயமாக எப்படி நில ஆர்ஜிதச் சட்டப்படி எப்படி வாய்க்கால் வெட்டவேண்டுமென்று இருந்தாலும், நில ஆர்ஜிதச் சட்டப்படி விண்ணப்பம் போட்டு இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆகின்றதோ அதே கதிதான் இதற்கும் வருமோ என்று நான் ஐயப்படுகிறேன். அது எப்படி என்று கேட்கலாம். கலக்டர் நோட்டீஸ் அனுப்பி, அதற்கு மேல் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வந்து கொண்டிருந்தாலும், அதன் பேரில் யாரும் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. இவ்விதமெல்லாம் பல வழிகள் இருந்தாலும்கூட கனம் சீனியர் சொன்னது போல் இருப்பது முப்பது வருடங்களாக சரியானபடி இன்னும் எல்லா இடங்களிலும் “பீல்ட் போத்தீஸ்” ஏற்படவில்லை. இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டுப்பார்த்தால் ஐந்தில் ஒரு பங்கு தான் சீர்ப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது மொத்தம் இரண்டு லட்சம் ஏக்கர்கள் இருக்கிறது என்றால் அதில் ஐந்தில் ஒரு பங்குக்கு தான் பாசன வசதிகள் சரியான முறையில் இருக்கும். மீதியுள்ளவர்கள் எல்லாம் மேலேயிருக்கின்றவர்களின் தயவைத்தான் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. கீழ்பவானி பிரதேசத்தை எடுத்துக்கொண்டால், சரியானபடி நில ஆர்ஜித சட்டப்பிரகாரம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் தான் இந்த பாசன வசதிகள் சரியான முறையில் கிடைக்கும் என்று அடிக்கடி கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் திருப்தி செய்யக்கூடிய வகையில் இது அமைந்திருக்கிறது என்று நம்புகிறேன். உண்மையிலேயே அங்குள்ள பலர் இதைப்பற்றி ஆட்சேபிப்பார்கள். இது அள்ள உட்கருத்துக்களைப்பற்றி பல நண்பர்கள் சொன்னார்கள். நான்காவது பிரிவில், சொல்லப்பட்டிருப்பதைப்பார்த்தால், யார்

[Sri K. R. Nallasivam] [11th September 1959]

பாசன வசதிகளை செய்து கொடுக்கவில்லையோ அவர்களை ஆயக் கட்டிலிருந்து நீக்கிவிடுவது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலமாக ஒன்றிரண்டு பேர்களைதான் நீக்க முடியுமே தவிர அங்கிருக்கின்ற ஒரு பெரிய பகுதியை இதனால் கட்டுப்படுத்த முடியாது. ஆகவே இதை சரியான முறையில் நடத்த வேண்டுமானால் நில ஆர்ஜிதத்தைத் தவிர வேறு வழி ஒன்றுமில்லை. ஆகவே நான் இப்போது இருப்பதைப்பற்றியெல்லாம் விரிவாக பரிசீலனை செய்து அடுத்த சட்டசபை கூட்டத்திற்குள்ளாகவே செலக்ட் கமிட்டி மூலமாக பரிசீலனை செய்து அதில் வேண்டுமென்றால் பல திருத்தங்களை செய்து நிறைவேற்றினால் இதனுடைய நோக்கம் நிறைவேறும் தவிர இப்படியே இருந்துக்கொண்டிருக்குமானால், அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கின்ற பலன் கிட்டாது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் இதில் 3-வது பிரிவில்,

“ . . . any owner should construct or dig field bothies in relation to his land . . . ”

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது அந்தந்த நிலத்திற்குரியவர் அவர்கள் பக்கத்திலுள்ள பாசன வசதிகளுக்கு வேண்டிய நிலத்தை விட்டுக்கொடுக்கவேண்டும், வாய்க்காலை வெட்ட வேண்டிய தேவையில்லை, நிலத்தை மட்டும் விட்டுக்கொடுத்து விட்டால் போது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் இம் மசோதா பிரகாரம் 12 அடிக்கு குறைவாக ஆர்ஜிதம் செய்ய முடியாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போதுள்ள நிலையில் ஒரு கொப்பு வாய்க்கால் வெட்டவேண்டுமென்றால், ஐந்து அடி அல்லது நான்கு அடி நிலம் விட்டுக்கொடுத்தால் போதுமானதாக இருக்கலாம். ஆகவே இதை திருத்தி நான்கு அடி அல்லது ஐந்து அடி நிலம் விட்டுக் கொடுப்பதற்கும் இதில் வழியிருக்க வேண்டும். அந்த முறையில் இப்போது இதில்,

“ . . . the owner to construct or dig field bothies in relation to that land.”

என்றிருக்கிற இடத்தில் ஐந்து அடி நிலத்தை கொடுக்கவேண்டுமென்றாலும் அதற்கும் வழியிருக்கின்ற முறையில் இதை திருத்த வேண்டும். மேலும் இதில் நான்காவது பிரிவில் சொல்லப்பட்டிருப்பது போல் இதற்கு வசதி செய்து கொடுக்காதவர்களை ஆயக் கட்டிலிருந்து நீக்கிவிடுவது என்றால், அதனால் பெரும் பகுதியினர் பயப்படமாட்டார்கள். ஆகவே இதையெல்லாம் ஆலோசித்து ஒட்டு மொத்தமாக அடுத்த சட்டசபைக் கூட்டத்திற்குள்ளாக திருத்தி அமைத்து கொண்டுவரவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய திருத்தம். அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: இன்னும் நாலைந்து அங்கத்தினர்கள் பேச வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்த சபை ஐந்தரை மணி வரையிலும் இருக்கலாம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இவ்வளவு பேரும் பேசுவது என்றால் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் முடிவடையாது. சபை அதற்கு மேலும் இருப்ப

11th September 1959] [Mr. Speaker]

தாக சம்மதித்தால் எனக்கு ஆட்சேபணை ஒன்றுமில்லை. அதற்கு சபை அங்கத்தினர்களும் மந்திரி அவர்களும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, the idea is to finish the general discussion and to have clause by clause discussion to-morrow and in the meantime we can have discussion and avoid referring the Bill to a Select Committee.

MR. SPEAKER : There are three more Bills on the agenda, which we will have to finish. Among them the last Bill, the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1949, is a comprehensive Bill, which is to be referred to a Select Committee. It may require a long discussion and I do not know how many Members want to speak. Members are thinking that I am standing in the way of their participating in the discussion. I am prepared to sit till 6 o' clock or more.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The point is this. It is not a question of sitting till 6 o' clock. We can have general discussion on this Bill now for a short time. Then the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1959, may be taken up. The Minister for Local Administration is ready with her Bill.

MR. SPEAKER : Is the Hon. Minister suggesting the postponement of the discussion of clause by clause consideration to tomorrow?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir.

MR. SPEAKER : Then there is the comprehensive Lease and Rent Control Bill of the Hon. the Minister for Electricity.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I cannot fix any time limit for my Bill.

MR. SPEAKER : We will continue the discussion on the Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959, and then take up the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1959, and the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1959. If Members are prepared to cut short their speeches on the Buildings (Lease and Rent Control) Bill, I have no objection, because it goes to a Select Committee.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மசோதாவை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற விஷயங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவை பொறுத்த வரையில் நீண்டதோர் பயனை தரும் என்று நான் உறுதியாக கருதுகிறேன். இந்த மசோதாவில், தஞ்சை ஜில்லாவில் குடி மராமத்து சட்டம் என்று ஒன்று இருந்ததையும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது தஞ்சை ஜில்லாவி

[Sri M. C. Muthukumaraswamy] [11th September 1959]

வுள்ளவர்களைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு அனேகமாக தெரியாது என்று நம்புகிறேன். அதாவது குடிகளே வாய்க்கால் போன்றவைகளை வெட்டிக்கொள்வது என்பது தான். இவைகள் முன்பு தான் நடந்து கொண்டிருந்தது. இப்போது அவ்விதம் நடைபெறவில்லை. எப்போது வாய்க்கால் வெட்டவேண்டும் என்று தோன்றுகிறதோ அப்போது குடிகள் எல்லோரும் சேர்ந்து வெட்டிக்கொள்வது என்பது வழக்கமாக இருந்து வந்தது. ஆனால் இப்போது அந்த வழக்கம் மாறிவிட்டது. காரணம் சுமார் 10 வருடங்களுக்கு முன்னால் எல்லாம் சிறிய சிறிய கிராமங்கள் எல்லாம் பல மிராசுதார்களுக்கும், நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கும் சொந்தமாய் இருந்தன. அதோடு அங்குள்ள புறம்போக்கு குளங்களும் அந்தந்த மிராசுதார்களுக்கும் நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கும் சொந்தமாய் இருந்தன. அதிலுள்ள பாசியை அகற்ற வேண்டுமென்றால் அவ்விதம் அகற்றிவிட்டு, அவைகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லிவிடுவார்கள். அவர்களும் இந்த மாதிரியான சலுகைகளை பெற்று உடனடியாக வேலைகளையும் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அதன் பின்னால் மிராசுதார்களும் நிலச்சுவான்தாரர்களும் தாங்கள் கொடுத்து வந்த சலுகைகளை நிறுத்திவிட்டதின் காரணமாக இவர்களுக்குள் மன வருத்தம் ஏற்பட்டது. இதனால் இந்த குடிமராமத்து முறை இப்போது அடியோடு நின்றவிட்டது. அரசாங்கத்தார் நினைக்கலாம், காவேரியில் அதிகமாக தண்ணீர் போகிறது, அதற்கான வசதிகளை விவசாயிகள் ஏற்படுத்திக்கொண்டு நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்யமுடியும் என்று நம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காவேரி தண்ணீர் அதிகமாக கிடைத்துக்கொண்டிருக்கும். அதனால் நன்றாக விளைகின்றது என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் அங்கேயுள்ள கிராமத்திற்குள் புகுந்து பார்த்தால் தான் குடிமராமத்து எல்லாம் நடைபெறவில்லை என்று தெரியும். ஆகவே இப்போது அங்கு குடிமராமத்து ஒன்றும் நடைபெறவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது ஒரு காலத்தில் நடந்து கொண்டிருந்தது. அந்த காலத்தில் விவசாயிகளும் பல சலுகைகளைப்பெற்று வந்தார்கள். அவர்களும் சந்தோஷமாக தாங்களாகவே வேலைகளை செய்து வந்தார்கள். நான் சிறிய வயதில் ஒரு கதையை கேட்டிருக்கிறேன். தஞ்சையை ஐயாவய்யன் என்ற ஒரு சோழ அரசன் ஆண்டு கொண்டிருந்த காலத்தில் மாயவரம் தாலுகாவில், நடந்த மிராமத்திற்கும், ஆத்துக்குடி என்ற கிராமத்திற்கும் இடையில் ஆறு வெட்டவேண்டியிருந்தது. அதில் ஒருபக்கம் உப்பனாறு என்றும் மறுபக்கம் ஐயாவய்யனாறு என்றும் சொல்லுவார்கள். அப்போது ஒரு பக்கத்திலிருந்து ஐயாவய்யனாறு வெட்டுவதற்கு ஆட்களிடத்தில் சொல்லும் போது, “ஐயாவய்யனாறு வெட்டு, அவரவர் வீட்டில் சாப்பாடு” என்று சொன்னார்களாம். இவ்விதம் எவ்விதமான கூலியும் இல்லாமல் குடி மராமத்து முறையில் ஆறு வெட்டுதல், வாய்க்கால் வெட்டுதல் போன்ற வேலைகள் எல்லாம் நடந்து கொண்டு வந்திருக்கின்றன. இந்த பாத்தியதை நமக்கு இருக்கிறது என்று விவசாயிகளும் மிராசுதார்களும் நம்பிவந்த காலத்தில் அவர்கள் கால்வாய் வெட்டி வந்தார்கள். இன்று அப்படி இல்லை. தஞ்சாவூர் ஜில்லா என்றால் சோழ வளநாடு சோற்றுடைத்து”

11th September 1959] [Sri M. C. Muthukumaraswamy]

என்று இந்த மாநிலத்தில் எல்லோரும் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நானும் பெருமையாக அவ்வாறு நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் அங்கே சென்று ஊன்றி கவனித்தால் விவசாயிகள் படும் கஷ்டம் தெரியும். வருஷாவருஷம் அரசாங்கத்தின் சொந்தச் சேலவில்தான் கால்வாய் வெட்டிக் கொடுக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. மேலும் இந்த ஆறுகளில் வாய்க்கால் வெட்டும்போது, பெரிய ஆறுகளிலிருந்து வாய்க்கால்கள் பிரியும் போது ஒரு ஆற்றிலிருந்து மற்றொரு ஆற்றுக்குத் தண்ணீர் விடுவதில் ஒரு முறை இருக்கிறது. அந்த முறை நான்கு அல்லது மூன்று நாட்கள் என்று இருக்கும். அந்த முறை கிராம விவசாயிகளுக்குத் தெரியவில்லையானால், தண்ணீர் விடப்படும் காலம் அவர்களுக்குத் தெரியவில்லையானால், ஒரு ஆற்றுத் தண்ணீரை மறித்து அதை மற்றொரு ஆற்றுக்குத் திருப்பும்போது, அவசியமில்லாத இடங்களில் தண்ணீர் விடப்பட்டால் அங்கே தண்ணீர் வீணாகப் போகிறது; தண்ணீர் வீணாகக் காய்ந்துபோகிறது. விவசாயிகள் அனுபவபூர்வமாகக் கூறும் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆடி மாதத்தில் நிலத்தில் வெடிப்புகளில் காற்றுப் புகுந்தால் நிலத்திற்கு உண்டான கர்ப்பம் போய்விடும், அறுவடையில் பலன் அதிகமாக இருக்காது என்று சொல்வது உண்டு. அதைவிட மோசமானது தண்ணீர் வீணாவது. எனவே ஒரு ஆற்றிலிருந்து மற்றொரு ஆற்றுக்குத் தண்ணீர் திருப்பும்போது ஆங்காங்கே லஸ்கர்கள் மூலம் அந்த அந்த கிராம மக்களுக்கு அதை முன் கூட்டியே தெரிவித்தால் மக்கள் ஜாக்கிரதையாக அந்த அந்த நிலங்களுக்கு தண்ணீரைப் பாப்ச்சுவார்கள். இதை அதிகாரிகளின் கவனத்திற்குக்கொண்டுவர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைத்தான் மற்ற ஜில்லாக்களெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அங்குள்ள பூமி நன்றாக விளையும் பூமி தான். ஆனால் மேட்டூர் அணையை காலத்தில் திறந்தால் தான் நன்றாகச் சாகுபடியாகும். 100 அடிகள் அல்லது 105 அடிகள் மட்டத்திற்கு தண்ணீர் வந்தபிறகு அதைத் திறந்து விடுவதாயிருந்தால் பஸ்ட் க்ராப்—குறுவை—அறுவடையாக தாமதம் ஆகின்றது. இந்த வருஷம் தஞ்சாவூரில் குறுவை காலம் கடந்து முடிந்து, இப்போதுதான் சம்பா ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எதையும் காலாகாலத்தில் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். குடி மராமத்து செய்யப்படாத வாய்க்கால்களை அவசியம் அரசாங்கம் வெட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது எல்லோரும் மசோதாவின் மீது பொதுவாகப் பேசுகிறார்கள். இது பொது விவாதம். திரும்பத் திரும்பப் பேசுவது பொது சமசாரம். முக்கியமாக பல திருத்தங்களை கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பல திருத்தங்களை கவனிப்பதாக ஒத்துக்கொண்டேன். எனவே அதற்கு போதிய நேரம் தேவை. இப்போது பொதுவிவாதத்தை நிறுத்திவிட்டு பிரிவு வாரியான விவாதத்தை ஆரம்பிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

[Sri M. A. Manickavelu] [11th September 1959]

பிரிவு வாரியான விவாதத்தில் கூட கனம் அங்கத்தினர்கள் விரிவாகப் பேசலாம். எனவே இப்போது பொது விவாதத்தை நிறுத்தலாம். என்றும் பொது விவாதத்திற்கு இப்போது பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister suggests that I put a stop to the discussion. I suppose the House is in favour of it.

HON. MEMBERS : Yes, Sir.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துவதன் நோக்கம், விவசாயிகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து தரவேண்டும் என்பது தான். இத்திட்டங்களுக்கென லட்சக்கணக்கான ரூபாயும் கோடிக்கணக்கான ரூபாயும் செலவிடப்படுகிறது. அப்படி அவ்வளவு பணம் செலவழித்து நிரைத் தேக்கிய பிறகு அதை உபயோகிக்க வேண்டிய காலத்தில், கடைசி கட்டத்தில், யாராவது ஒருசிலர் கால்வாய் வெட்டாமல் இருந்தால் இந்தத் திட்டங்கள் பிரயோஜனமில்லாது போய்விடும். இந்தத் திட்டங்களை சீக்கிரம் முடிக்க வேண்டுமென்று எஞ்சினியர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் எஞ்சினியர்களோ ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் முன்னதாகவே, அதாவது ஷெட்டூல்ட் காலத்திற்கு முன்னதாகவே இவைகளை முடித்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்க, ஒரு சின்ன வேலை செய்யப்படாததால், ஒரு சின்ன 'போதி' வெட்டப்படாததால் திட்டம் பிரயோஜனமில்லாமல் போய்விடக்கூடுமென்றால், அதை எப்படியாவது தவிர்க்க வேண்டும். தண்ணீரை உபயோகிக்கக்கூடிய நிலை வந்த பிறகு அதை உபயோகிப்பதில் தடங்கலோ தவக்கமோ இருக்கக்கூடாது. எல்லோரும் தண்ணீரை உடனடியாக உபயோகிக்கவேண்டும். அதற்கு தட்டுத் தடங்கல்கள் இருந்தால் சட்டத்தின் மூலம் அவைகளை நீக்க வேண்டும் என்பதுதான் இந்த மசோதாவின் கருத்து. எனவே இந்த மசோதாவை அவசரமாக நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டால் இன்னும் மூன்று, நான்கு மாதங்கள் தாமதம் ஏற்படும். இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்குக் கொண்டுபோய் அங்கே அவசர அவசரமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டியதில்லை. அந்த நோக்கத்துடன் தான், இதற்கு அவசியமான எல்லாத் திருத்தங்களையும் தகுந்த முறையில் இங்கேயே இதில் புரத்த ஒத்துக்கொண்டேன். பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு இதைக் கொண்டுபோக வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை விட்டுவிட வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மசோதாவை இங்கேயே நல்ல முறையில் திருத்துவதற்குத் தயாராயிருக்கிறேன்.

வாய்க்கால் வெட்டத் தவறுபவரின் நிலத்தை ஆயக்கட்டி விருந்து நீக்க வேண்டும் என்ற ஷரத்தை எடுத்துவிட வேண்டும், அது உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு அனுசூலமாக இருக்காது என்று சொன்னார்கள். இது, பேருக்கு டபயம் கொடுப்பதற்காக இந்த மசோதாவில் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மசோதாவிலும் ஒரு பயம்—பெனல்டி க்ளாஸ்—இருக்க வேண்டும். பெனல்டி க்ளாஸ் இல்லாத சட்டம் நல்ல சட்டமில்லை. கால்வாய் வெட்டத் தவறு

11th September 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

பவருடைய நிலத்தை உடனே இந்தப் பிரிவின்படி ஆயக்கட்டி விருந்து நீக்கிவிடமாட்டார்கள். 3-வது பிரிவுப்பிரகாரம் ஒரு விவசாயி தான்செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாவிட்டால், 6-வது பிரிவுப்பிரகாரம் கால்வாய் அரசாங்கத்தால் வெட்டப்படுவதற்கும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 3-வது பிரிவுப் பிரகாரம் ஒரு விவசாயி நடக்காவிட்டால் உடனே 4-வது பிரிவில் கைவைக்க வேண்டுமென்பதில்லை. எனவே நடைமுறையில் 3-வது பிரிவுப் பிரகாரம் ஒரு விவசாயி நடக்காவிட்டால் 6-வது பிரிவுப்பிரகாரம் நீர்ப்பாசனத்திற்கு வழிதேடுவார்களே தவிர நிலத்தை ஆயக்கட்டிவிருந்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்பது நோக்கமாக இருக்காது. ஆகவே 3-வது பிரிவினால் கெடுதி ஏற்படாது.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. ஜெகன்னாதன் இன்று சமாதானமான முறையில் பேசினார். மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டாம் என்று அவர் சொன்னார். சாதாரணமாக அவர் எதிர்க்கும் முறையில் பேசுவார். இன்று அவர் மசோதாவை நன்றாகப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு, அதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டாம் என்றும், பென்ஸ்டி க்ளாஸ் இருக்க வேண்டியது தான் என்றும் பேசினார்.

எல்லாம் கிராம மக்கள் ஐக்கியமாக இருப்பதைப் பொறுத்துத் தான் இருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் சட்டத்தாலேயே செய்ய முடியாது. பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் சம்பந்தமாக கிராம மக்களிடையே விரோதம் ஏற்பட்டு பல கெடுதல்கள் ஏற்படக்கூடுமானால் அதைத் தடுக்க நாம் என்னசெய்வது? பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் சம்பந்தமாக ஒரு நிலச்சொந்தக்காரருக்கும் இன்னொரு நிலச்சொந்தக்காரருக்கும் விரோதம் என்றால் ஒருவர் இன்னொருவர் நிலத்தில் மாட்டைவிட்டு பயிர்களை அழிக்கக்கூடும். ஒருவர் இன்னொருவர் நிலத்திலுள்ள மகசூலை இரவோடு இரவாக அறுத்துக்கொண்டு போய் விடுவார். இதெல்லாம் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமானால் கிராம மக்கள் ஒற்றுமையுடன் இருக்க வேண்டும். இதற்கெல்லாம் சட்டம் வேண்டுமென்று சொல்ல முடியாது. கூடியவரையில் பெரிய விஷயங்களுக்காகத் தான் சட்டம் செய்ய முடியும்.

அப்பீல் விஷயத்தில் 30 நாட்கள் போதாது என்று சொன்னார்கள். போதாது என்று சொன்ன அங்கத்தினருக்கே தெரியும் அநேகமாக எல்லா சட்டத்திலும் 30 நாட்கள் தான் போடுவது வழக்கம் என்பது. இன்னும் சொன்னால் பல சட்டங்களில் 15 நாட்கள் தான் இருக்கின்றது. இதை குறைக்க காரணம் இருக்கிறதே தவிர அதிகப் படுத்த காரணம் ஏதும் இல்லை. இந்த 30 நாள் என்பது ஆர்டர் ஸர்வ் ஆனதிவிருந்து தான். அதில் கிட்டத்தட்ட 10 நாள் லாபம் கிடைக்கும். அதற்குப் பிறகு கால தாமதமாக வந்தால் கூட அனுமதிக்கலாம் என்று இருக்கும்போது அதை மாற்றவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

விவசாய விஷயத்திலே அநேக தகராறுகள்—கஷ்டங்கள்—இருக்கின்றன. சட்ட பூர்வமாக எதற்கு பந்தோபஸ்து செய்ய முடியுமோ அதற்குத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri M. A. Manickavelu] [11th September 1959]

இதிலே அங்கத்தினர்கள் சில திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து எந்தெந்தத் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று பார்த்து, தக்கபடி மாறுதல் செய்து இந்த மசோதா நல்லபடி இயங்க எப்படி செய்ய வேண்டுமோ அப்படி செய்யலாம். அதற்காகத் தான் எல்லோரோடும் கலந்து பேசி எந்தெந்த திருத்தங்களை ஒத்துக்கொள்ள முடியுமோ அவைகளை ஒத்துக்கொள்ளலாம் என்று இந்த பொது விவாதத்தை இதோடு நிறுத்திக்கொண்டு, பிரிவு வாரியாக விவாதம் செய்வதை நாளைக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்கு அடுத்தபடியாக மற்ற மசோதாக்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM: I withdraw my amendment, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: The question is—

That the Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959, be taken into consideration.

The motion was put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

That the clause-by-clause consideration of the Bill be taken up on 12th September 1959.

MR. SPEAKER: The question is—

That the clause-by-clause consideration of the Bill be taken up on 12th September 1959.

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER: Sometimes I am surprised at the inconsistency of members. I had a member a few minutes ago who accused me of using dictatorial powers to finish the business of the House. He has promised to get me fifty signatures to-morrow morning requesting that the further consideration of this Bill be postponed. I am saying this openly, because I do not want to give the impression that I am using dictatorial powers to stop discussion in this House. I told the hon. Member that he would be wiser to talk to his own leaders and whip and get more time allotted and not accuse the Speaker of using dictatorial powers. I may tell the House that I am awaiting the hon. Member to implement what he has said and get me fifty signatures to-morrow morning. Then I shall openly say that I agree to adjourn the business to another day. I shall use all my powers and prevent further discussion to-morrow.

SRI P. S. CHINNADURAI: May I know, Sir, who is that member?

MR. SPEAKER: If the hon. Member fails to do it, I will mention his name to the hon. Member.